

1955. november 4-én születtem Budapesten. Szerettem rajzolni, és elég ügyes is voltam. A rajzaim és a gyurmából készített figuráim láttán felfigyeltek rám már az általános iskolában. (Az első osztályt a Bartók Béla úti iskolában végeztem.) Sokat babáztam. Első saját készítésű figurám a szétvágott fürdőszivacsból „faragott” Mazsola volt. Pici műszőrme maradókból pedig állatokat készítettem: megterveztem, megrajzoltam, kivágtam és összevarrtam. A babáimat saját készítésű ruhákkal láttam el.

Az Ybl Miklós Építőipari Műszaki Főiskolán városgazdász üzemmérnöki oklevelet szereztem, és közben a kis figurák varrását sem hagytam abba.

Férjhez mentem, Gödöllőre költöztünk, és azóta is itt élünk. Egy szolgáltató cégnél dolgozom műszaki előadóként.

Miután megszülettek a lányok, babákat, babaruhákat varrtam, most már nekik. Meg mackókat is.

Később következtek a papírmásé kínálta korlátlan lehetőségek kihasználása eredményeként azok a babák, történelmi viseletű bábuk, amelyeknek feje, keze, lába is papírmáséból készült.

Ebben az időben hallottam, hogy Győrben rendszeresen babakiállításokat és baba konferenciákat rendeznek. Attól kezdve minden évben beneveztem, elmentem, hogy részese lehessen annak a rendkívüli élménynek, amelyet évről évre megélünk a kiállítások alkalmával. Az itt kapott sok díj és elismerés megerősít és lendületet ad a további munkákhoz.

Közben felfedeztem a levegőn szilárduló és a kiégethető gyurmákat, amik újabb lehetőséget jelentenek a megálmodott babák elkészítéséhez. Megformázásukkor törekszem arra, hogy az emberi anatómia – ha stilizálva is – de érvényesüljön. Sosem konkrét személyeket mintázok meg, mégis előfordul, hogy az elkészült bábuk, babák arcán ismerős személyek vonásai köszönnek vissza.

Sokáig volt bennem egyfajta igény, törekvés a tökéletesség felé. A mackók készítésénél az egyes szabásmintákon a testrészek ívelését, domborodását szinte „mérnöki” pontossággal igyekeztem úgy kialakítani, ahogy előzőleg a vázlatokon megrajzoltam. Nem hagytam szerepet a véletlennek.

Mostanában azonban élvezem, ha a kicsit másképpen kiszabott vagy összevarráskor módosult forma játékossága érvényesül. Egy maci sokkal élőbb, ha van rajta egy kis aszimmetria, ezt az esetlegességet varrom bele. Azt a különleges, egyedi kis eltérést, amittől annyira szerethető lesz.

Szabóné Bognár Mária